

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14P/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218202552
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2018:2218202552.1

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. B., B.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov: T. - O. I., B.. XX.XX.XXXX, X. X. XX, Š. a otec - S. B., B.. XX.XX.XXXX, X. W. XX, L., Č. G., o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, takto

rozhodol:

- I. Okresný súd v Dunajskej Strede vyhlasuje, že vo veci rozhodovania o zvýšení výživného na maloletého W. B. nemá právomoc.
- II. Súd konanie o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa W. B. zastavuje.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 01.06.2018 bol na tunajší súd doručený návrh matky maloletého dieťaťa zvýšenie výživného na maloletého W. B..

2. Matka maloletého dieťaťa vo svojom návrhu uviedla, že jej vzťah s otcom maloletého skončil dňa 22.12.2015 na základe nejasností a hrubého sa správania zo strany otca k nej ako aj k maloletému dieťaťu. Následne sa otec s maloletým párkrát stretol, pričom následne sa matka s maloletým odsťahovala k terajšiemu priateľovi, s ktorým má spoločnú dcéru. Matka ďalej uviedla, že dňa 29.12.2016 vyšiel rozsudok, v ktorom je otec povinný platiť na maloletého výživné vo výške 800,00 Kčs (25 EUR) vždy do 15. dňa v mesiaci. Matka poukázala na to, že maloletý bude mať tri roky a jeho náklady na stravu, oblečenie a hygienu majú vyššiu hodnotu ako je výška výživného, pričom dňa 15.05.2018 maloletého prihlásila do škôlky s tým, že po jeho prijatí škôlka bude stáť cca 50,00 EUR mesačne. Matka má vedomosť o tom, že od posledného rozhodnutia o výživnom sa podstatne zmenil aj príjem otca maloletého, ktorý je zamestnaný v stavebnej firme a jeho mesačný príjem je okolo 1 000,00 EUR mesačne. S poukazom na uvedené tak matka maloletého, aby súd zmenil uznesenie Okresného súdu Liberec sp.zn. 8NC 50074/2016-91 zo dňa 29.12.2016 v časti o určení vyživovacej povinnosti tak, že otec maloletého je povinný platiť maloletému výživné vo výške 100,00 EUR mesačne.

3. Podľa ustanovenia § 161 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

4. Podľa ustanovenia § 9 CSP, ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

5. Súd v prvom rade skúmal, či má právomoc vo veci konať.

6. Podľa článku I odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné vzťahy.

7. Podľa článku VII odsek 2 druhej vety Ústavy Slovenskej republiky, právne záväzné akty Európskych spoločenstiev Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

8. Podľa čl. 8 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len „Nariadenie“), súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

9. Podľa čl. 12 ods. 3 Nariadenia, súdy členského štátu majú takisto právomoc v otázkach rodičovských práv a povinností aj v iných konaniach, ako sú konania uvedené v odseku 1 (konanie o rozvod, rozluku alebo anulovanie manželstva), ak: a) dieťa má vo vzťahu k tomuto členskému štátu podstatnú väzbu, najmä na základe skutočnosti, že jeden z nositeľov rodičovských práv a povinností má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte, alebo že dieťa je štátnym príslušníkom tohto štátu; ab) všetci účastníci konania prijali právomoc súdov výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom v čase začatia konania, a ak je to v najlepšom záujme dieťaťa.

10. Podľa prvej vety bodu 12 nariadenia, kritériá právomoci vo veciach rodičovských práv a povinností upravené týmto nariadením sú tvorené tak, aby zodpovedali najlepšiemu záujmu dieťaťa, najmä kritériu blízkosti. 8. Podľa čl. 13 ods. 1 nariadenia, ak nemožno určiť obvyklý pobyt dieťaťa, právomoc nemožno založiť podľa článku 12 (dohoda o súdnej právomoci), právomoc majú súdy členského štátu, v ktorom sa dieťa nachádza.

11. Podľa čl. 17 nariadenia, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

12. Aby súd mohol vo veci konať, musia byť splnené podmienky konania, na splnenie ktorých súd prihliada kedykoľvek za konania. Jednou z podmienok konania je aj existencia súdnej právomoci. Nedostatok súdnej právomoci je neodstrániteľným nedostatkom konania, ktorý keď súd zistí, nemôže vo veci konať a konanie musí zastaviť. V prípade veci s cudzím prvkom, ktorá môže byť daná s ohľadom na účastníkov konania alebo vzhľadom na predmet sporu, či iné okolnosti, súd postupuje podľa mnohostranných, či bilaterálnych zmlúv, ktorými je štát viazaný.

13.

14. Súd preskúmal spisový materiál tunajšieho súdu vedený pod sp.zn. 14P/59/2017, správu od Okresného soudu v Liberci ako aj rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.02.2018, č.k. 3P/3/2018-166 pričom zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

15. V danej veci sa jedná o konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, v ktorom sa matka maloletého domáha zvýšenia výživného na maloleté dieťa zo strany otca. Matka maloletého dieťaťa i dieťa sú slovenskými štátnymi občanmi. Otec maloletého dieťaťa je občanom Rumunskej republiky. Matka maloletého dieťaťa spolu s maloletým od jeho narodenia až do 08.09.2017 žila v Českej republike, kde je vedené konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu pod sp.zn. 8Nc 50074/2016. Otec maloletého žije v Českej republike. Nakoľko ide o konanie o úpravu styku s cudzím prvkom a Česká republika ako aj Slovenská republika sú členmi Európskej únie, súd aplikoval v danej veci nariadenie, ktoré má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Pre určenie právomoci v tomto konaní je potrebné vychádzať z čl. 8 Nariadenia, ktoré zakotvuje všeobecnú právomoc vo veciach úpravy rodičovských práv a povinností, ktorá je daná obvyklým pobytom dieťaťa v čase začatia konania. Výnimky z všeobecného princípu právomoci ustanovujú čl. 9, 10, 12 a 13 Nariadenia. V čl. 9 Nariadenia je upravené zachovanie právomoci počas trojmesačného obdobia po presťahovaní dieťaťa do iného členského štátu. Čl. 10 rieši súdnu právomoc v prípadoch únosu dieťaťa. Čl. 12 upravuje dohody o súdnej právomoci a čl. 13 priznáva právomoc súdom členského štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, ak nemožno obvyklý pobyt dieťaťa určiť. Vychádzajúc z odbornej literatúry a súdnej judikatúry pojem obvyklý pobyt

nie je presne definovaný v žiadnej právnej norme. Za obvyklý pobyt nie je možné automaticky považovať trvalý pobyt alebo bydlisko maloletého dieťaťa. Obvyklý pobyt nemožno stotožniť ani s výrazom bydlisko, ktorého súčasťou je úmysel v mieste bydliska sa zdržiavať. Skutočnosť, kde má maloleté dieťa obvyklý pobyt je potrebné určiť na základe súhrnu osobitných skutkových okolností každého prípadu, pričom obvyklým pobytom maloletého dieťaťa by malo byť miesto dieťaťa, ktoré zohľadňujúc rodinné, školské, sociálne väzby dieťaťa zosobňuje centrum jeho každodenného života.

16. Konanie o zvýšenie výživného na maloleté dieťa sa začalo podaním návrhu matky maloletého na tunajší súd. Z obsahu spisového materiálu vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 14P/59/2017 vyplýva, že maloletý sa zdržuje na území Slovenskej republiky od 08.09.2017, avšak od svojho narodenia až do uvedeného dátumu sa zdržiaval spolu s matkou na území Českej republiky bez akýchkoľvek väzieb na Slovenskú republiku. Súd ďalej zistil, že v Českej republike sú vedené dve konania vo veci starostlivosti súdu o maloletého, ktoré boli začaté dňa 13.07.2016 u Okresného soudu v Liberci a to na návrh matky a dňa 25.07.2016 u Okresného soudu v Liberci na návrh otca. Predmetné konanie je vedené pod sp.zn. 8Nc 50074/2016, nie je právoplatne skončené, pričom z vyjadrenia Okresného soudu v Liberci zo dňa 21.06.2018 vyplynulo, že pojednávanie v predmetnej veci je vytýčené na deň 10.07.2018. Súd súčasne zistil, že na Okresnom súde Bratislava I bolo vedené konanie o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, ktoré bolo právoplatne skončené schválením súdneho zmiernu uznesením zo dňa 26.02.2018, č.k. 3P/3/2018-166. V zmysle predmetného rozhodnutia sa matka zaviazala vrátiť maloletého za účelom jeho návratu na územie a pod jurisdikciu obvyklého pobytu dieťaťa do Českej republiky a to najneskôr do 15.05.2018. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 22.03.2018. Na tomto mieste preto súd poukazuje na ustanovenie článku 8 nariadenia, v zmysle ktorého súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania, a teda na skutočnosť, že v čase začatia konaní v Českej republike mal maloletý obvyklý pobyt na území ČR a teda český súd má právomoc v danej veci konať. Uvedené vyplýva aj z uznesenia Okresného soudu v Liberci, ktorým zamietol návrh matky maloletého dieťaťa na postúpenie veci Okresnému súdu v Dunajskej Strede, keď v odôvodnení vyslovil, že na konanie je daná jeho právomoc s poukazom na obvyklý pobyt maloletého dieťaťa.

17. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že právomoc konať a rozhodovať v konaní úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému majú súdy podľa obvyklého pobytu maloletého, teda súdy v Českej republike. Súd preto s poukazom na čl. 17 nariadenia vyhlásil, že nemá právomoc konať v tomto konaní a konanie v zmysle ustanovenia § 9 CSP zastavil z dôvodu nedostatku právomoci súdu Slovenskej republiky vo veci konať.

18. V závere súd poukazuje na skutočnosť, že uznesenie Okresného soudu v Liberci č.j. 8Nc 50074/2016-91 zo dňa 29.12.2016 je rozhodnutím o predbežnom opatrení, ktorým súd upravil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému len dočasne pokiaľ nebude rozhodnuté vo veci samej. V prípade, že sa matka maloletého dieťaťa domnieva, že došlo k zásadnej zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného na maloleté dieťa, má možnosť obrátiť sa so svojím návrhom na Okresní súd v Liberci.

19. Podľa ustanovenia § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa ustanovenia § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

21. Podľa ustanovenia § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. S poukazom na vyššie uvedené ustanovenia, súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko náhrada zaplatených trov konania účastníkovi konania je v mimosporových konaniach zásadne vylúčená.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 CSP)

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 C.s.p.)

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. (365 ods. 1 CSP)